

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om kommunale Loves Gyldighed i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5559; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1699).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pinholt): Med det her foreliggende Lovforslag skulde altsaa dansk kommunalt Styre i det væsentlige være indført i de sønderjydske Landsdele. Den af Udvalget afgivne Betænkning er enstemmig og tiltraadt af Indenrigsministeren, og det væsentligste Punkt, der har været Tale om ved Behandlingen i Udvalget, er Spørgsmaalet om Udløsning af det Fællesskab, som bestaar mellem Amtskommuner og Købstadkommuner. Der bestaar jo fra den preussiske Tid et Fællesskab mellem Købstadkommuner og Amtskommuner, og dette har man hidtil ikke kunnet skaffe Enighed om at faa afløst; men nu er der fra Udvalgets Side foreslaaet, at for saa vidt Amtskommuner og Købstadkommuner ikke er blevet enige om inden 1. Oktober 1923 at ophæve Fællesskabet, vil der være at nedsætte en Kommission bestaaende af 1 Medlem valgt iblandt og af Byraadet i hver af de Købstadkommuner, som endnu ikke har faaet Forholdet ordnet, og 1 Medlem valgt af hvert Amtsråd, og denne Kommission tiltrædes af en af Indenrigsministeren valgt Formand. Det Forslag til en Overenskomst, som denne Kommission stiller, vil da blive tilstillet Indenrigsministeren til Stadfæstelse, hvorefter Fællesskabet vil kunne ophæves. Jeg tror, at man her har fundet en heldig Ordning. Den vil lægge begge Parter paa Sinde, at de skal søge at strække sig mod hinanden, saa der kan naas en for begge Parter rimelig Ordning, og det, man ønsker herindefra, er jo netop, at der ikke skal gøres Uret imod nogen af Parterne. Jeg haaber, at Udvalget, som enstemmig har stillet dette Ændringsforslag under Nr. 3, hermed har truffet det rigtige paa dette Omraade.

Desuden er der to mindre Ændrings-

forslag under Nr. 1 og 2. Nr. 1 bestemmer, at Punkt 7 i Lovforslagets § 2 udgaar. Det drejer sig blot om, at Indenrigsministeren skulde kunne fastsætte Diæter og Rejsegodtgørelse for Medlemmerne af de sønderjydske Amtsråd. Man har imidlertid i Udvalget ment, at dette ikke vilde være rigtigt, men at man i de sønderjydske Landsdele bør følge de samme Regler, som er gældende i den øvrige Del af Landet. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at Punkt 8, 2det Stykke, udgaar. Det angaar de Erhvervs-skatteudvalg, hvortil Amtsrådene vælger Medlemmer, og Meningen er altsaa, at ogsaa de skal være undergivet de samme Regler, som gælder i det gamle Kongerige.

Endelig skal jeg sige om Lovforslagets § 3, i hvilket der udtales, at „i Overensstemmelse med foranstaaende vil fra 1. April 1922 at regne dansk Lovgivnings Bestemmelser om Kommunernes Forfatning og Styrelse være at betragte som indført i de sønderjydske Landsdele“, at fra visse Sider i Udvalget mente man først, at denne Paragraf var overflødig; men efter at vi havde forhandlet med Ministeriet om Sagen, kom vi dog til den Anskuelse, at man helst burde lade denne Paragraf blive staaende, idet der kunde være enkelte preussiske Forordninger, visse Ting fra tidligere Tid, som man ikke havde faaet til Side, og ved Hjælp af denne Paragraf er da ogsaa disse tidligere Bestemmelser hævet.

Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag og skal tillige udtale Haabet om, at man i de sønderjydske Landsdele maa føle sig veltilfreds under dansk kommunal Forvaltning. Den vil jo for Sønderjyderne byde noget andre Forhold, end de har været vant til hidtil, og den vil lægge mere Beslag paa deres Virksomhed og paa den Opmærksomhed, de maa skænke deres egne kommunale Sager. Det er ogsaa muligt, at de ikke altid vil faa en saa hurtig Afgørelse, som de maaske hidtil har faaet under preussisk Styre, hvor det i væsentlig Grad var Embedsmænd, der styrede. Men det folkelige Selvstyre, som nu herved vil blive fuldt indført i Sønderjylland, har den Fordel, at Sagerne lægges i Befolkningens egne Hænder, og selv om det muligvis vil medføre, at Afgørelserne ikke kan træffes fuldt saa hurtigt som tidligere, da det var Embedsmændene, der regerede, saa tror jeg dog, at det har saa store Fordele, at man efterhaanden vil føle sig fuldt tilfreds dermed. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.